

AR TIKIME PRISIKĖLIMU?

Paskutinę savaitę, prieš įžengiant į Kristaus kančios ir mirties paminėjimo savaitę. Mišių skaitiniai kviečia pamąstyti apie prisikėlimo paslaptį – ne tiek kaip po mirtinį reiškinį, bet labiau kaip veiksmingą reiškinį mums, krikščionims; tebegyvenant žemėje.

Pirmasis skaitinys iš pranašo Ezechielio knygos (Ez 37:12-14) yra pabaiga pranašo vizijos, kaip Dievas visą slėnį išdžiūvusių kaulų atgaivino į gyvus žmones. Ši vizija tradiciškai yra aiškinama kaip į Babiloniją išstremtos Dievo išrinktosios tautos atkūrimą, atgaivinimą pranašaujantis regėjimas, kai jau atrodė, kad nebėra nei iš ko ją beatgaivinti. Tai viena šio skaitinio aiškinimo plotmė. Bet žodis "kapai" skaitinyje rodo, kad jau šeštame šimtmečiuje, kai pranašavo Ezechielis, žydų tikėjime buvo prisikėlimo iš mirties sąvoka, kuri Kristaus laikais buvo tiek išsivysčiusi, kad įvairios žydų grupės ją diskutavo.

Dvilypė prisikėlimo sąvoka – tiek iš fizinės, tiek iš dvasinės mirties, kurioje Dievo tauta yra "iš negyvų kaulų" Dievo dvasios atgaivinama naujam gyvenimui – po to jau matoma tiek vėlesniuose Senojo Testamento raštuose, tiek, žinoma, ir Naujojo.

Kun. Carroll Stuhlmueller savo knygoje "Biblical Meditations for Lent" gražiai iškelia šių skaitinių reikšmę dar žemėje gyvenantiems krikščionims. Nors Evangelija pasakoja apie Lozoriaus prisikėlimą iš numirusių (Jn 11:1-45), jos pagrindinė mintis susumuota Jėzaus žodžiuose Mortai: "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, – nors ir numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius".

Prisikėlimas nėra tiek teologinė problema, kiek religinis išgyvenimas. Tai ne tiek kur kitur vykstantis sensacinas stebuklas, kiek kiekviename krikščionyje jį nuolat "iš numirusių prikeliantis" Jėzaus buvimas. Tikime, kad Jėzus iš tikrųjų fiziškai prisikėlė ir paskutinę dieną mus su kūnais prikels (nes, jei jis neprisikėlė, tai ir mūsų tikėjimas bergždžias, kaip tvirtino šv. Paulius – 1 Kor 15:14).

Bet antrą prisikėlimo prasmę galime patirti dar žemėje gyvendami. Antrame skaitinyje (Romiečiams 8:8-11) šv. Paulius mums primena: "Jumyse gyve-

Hans Pleydenwurff (ca. 1420-7 1472)
Alte Pinakothek, Muenchenas, Vokietija

Prisikėlimas

*Sveiki
sulauke
Velykų
švenčių!*

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio, 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr. 4.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr. 400,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina Cr. 200,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 5.000,00

na Dvasia to, kuris Jėzų prikėlė iš numirusių". Ši Dvasia mus skatina dideliems "meilės, džiaugsmo, taikos, kantrybės, malonumo, gerumo ir ištikimybės, romumo ir susivaldymo" (Gal 5:22-23) darbams – Šv. Dvasios vaisiams.

Bet tų darbų vykdymas gali daug iš mūsų pareikalauti. Dėl jų, rašo šv. Paulius, kartais tenka nukryžiuoti savo kūno aistras ir geismus (plg. Gal 5:24). Toks atsižadėjimas gali žmogiškai atrodyti kaip mirtis, bet tuomet tikintieji Kristumi pajunta naują galią iš Dievo Dvasios, parodančią, kad yra naujas būdas gyventi, net išgyvenus mirtį.

Sekimas Kristumi, kuris neretai pareikalauja atsisakyti galios, įtakos, turto ir pasitenkinimo gyvenimu, gali atrodyti kaip pasilaidojimas. Malonaus gyvenimo galimybės pasibaigia. Gal, išgyvendami tas praslenkančias savo gyvenimo galimybes, maldavome Jėzų, kaip apaštalai, neleisti tai mirčiai įvykti, bet Jėzus tuo metu neišklausė. Jis leido tai mirčiai įvykti, tai progai praeiti. Gal tuomet mes ir netekome vilties.

Čia matome Lozorius seserų Mortos ir Marijos pavyzdį: net brolio mirtį išgyvenusios, jos išėjo Kristaus pasitikti ir jam išliejo savo skausmą: "Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs". Net it kaltindamos Jėzų, jos vis tiek tikėjo Jėzaus galia. Jos tikėjo, kad Jėzus jas myli, nes Jėzus kartu su jomis verkė.

Kai jis paprašė nuristi akmenį, jos sutiko, nors perspėjo: "Jau keturios dienos, kaip jis miręs". Ar mūsų tikėjimas toks stiprus, kaip jų, kad leistume nuristi savo didžiausių nusivylimų, netekties ir nevilties akmenį? Ar tikime, kad Jėzus iš tikrųjų su mumis verkia mū-

sų gyvenimo skausmuose ir tragedijose, nors prašo, kad su juo žengtume tolyn savo gyvenimo keliu? Ar esame įsitikinę, kad iš to skausmo, tragedijos Jėzus gali mus prikelti naujam gyvenimui – dar šioje žemėje tebegyvenančius?

LIETUVOJE

DEMOGRAFINIAI DUOMENYS

Šių metų pradžioje Lietuvoje gyventojų buvo 3.739.000, skelbia BNS ir ELTA – 12.000 mažiau negu 1993 m. sausio 1 d. Nuo 1990 m. sumažėjęs gimstamumas ir santuokų skaičius, o padidėjęs mirtinumas. Mirė nuo kraujo apytakos ligų – 54% visų mirusių, nuo vėžio 16%. Pakilęs savižudybių skaičius ir apsinuodijimų alkoholiu. Migracijos pakitimas paveikė Lietuvos tautinę sudėtį: per paskutinius penkerius metus išvyko iš viso 96.000 gyventojų – rusų, žydų, gudų ir ukrainiečių, atvyko daugiau lietuvių (100.000) ir lenkų (3.500), RSJ

Prieš pat Naujuosius metus iš Lenkijos Bidgošč vagonų remonto depojų į Lietuvą grįžo trys seni vagonai. Pagal dizainerio Liudo Gedmino projektą jie dabar tviška ryškiomis spalvomis ir, svarbiausia, tapo patogūs keleiviams, juose 54 vietos. Šiais metais iš Lenkijos grįš dar 40 suremontuotų vagonų.

Algirdo Sabaliausko (ELTA) nuotr.

• Nebūtų lietuviškos spaudos be visuomenės paramos.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente

Fone: 215-80.32 Res. 274-1886

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GININĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

VILTIES IR PERGALĖS ŠVENTĖ

1994 metų Velykos

Mieli Broliai, Sesės,

Pavasaris ir Velykos skelbia tą pačią paslaptį — prisikėlimą naujam gyvenimui. Todėl Bažnyčia mus kviečia linksmintis ir džiaugtis, nes švenčiame ne vien istorinį Kristaus prisikėlimą, bet ir tiesos prieš melą, gėrio prieš blogį, gyvybės prieš mirtį pergalės šventę: "Kaip Adome visi mirštame, taip Kristuje visi būsiame atgaivinti". (1 Kor.15,20).

Pirmieji krikščionys savo nesvyruojantį tikėjimą išreiškėdavo pasisveikinimu: "Kristus prisikėlė". Kristaus priešai pajėgė žemišką prigimtį priėmusį Dievo Sūnų prikalti prie kryžiaus, bet buvo ir yra bejėgiai išlaikyti jį kape. Jie sugebėjo surasti judą išdaviką ir papirkti kapą saugojusius kareivius: "Sakykite, kad jums bemiegant, atėję jo mokiniai naktį jį pavogė" (Mt.28,12-13), tačiau tos priešiškos jėgos nepajėgė sustabdyti apaštalų liudijimo, jog Kristus laisva valia sutikęs kančią ir mirtį, tikrai prisikėlė ir yra su mumis iki pasaulio pabaigos. (Mt.28, 18-20).

Išsikūnijusio Dievo Sūnaus 33 metų gyvenimas žemėje, jo kančia, pažeminanti mirtis ant kryžiaus mus suartina su Kristumi, padeda pilniau išgyventi pagrindinę krikščioniško gyvenimo tiesą, kad jo gyvenimas kelias yra kiekvieno mūsų kelias — nuo gimimo iki pomirtinio išaugstinimo: "Dabar aš džiaugiuos savo kentėjimais ir savo kūne papildau ko dar trūksta Kristaus vargams dėl jo Kūno, kuris yra Bažnyčia" (1 Kol.1,24).

Šis gilus įsitikinimas, kad Kristus savo kančia įprasmino mūsų gyvenimo kančias, savo mirtimi įveikė mirtį ir prisikėlimu kiekvienam iš mūsų tikinčiam užtikrina prisikėlimą, velykinį Kristaus triumfą daro sykiu ir mūsų asmeniniu triumfu. Kas gali būti mums brangesnio, kas gali mums sužadinti didesnę džiaugsmą, kaip žinojimas, pagrįstas paties Dievo užtikrinimu, kad ir mes vieną dieną prisikelsime garbingam ir amžinam gyvenimui, kaip Velykų rytą prisikėlė Kristus. "Aš esu prisikėlimas ir gy-

J. E. vysk. PAULIUS BALTAKIS OFM
venimas, kas tiki mane, tas turi amžiną gyvenimą ir aš jį prikelsiu paskutinįją dieną". (Jn, 11,25; 6,54).

Be asmeninio džiaugsmo mes išgyvename ir visos mūsų tautos dvasinio-moralinio ir socialinio prisikėlimo viltį. Lietuvių tauta, kaip ir kiekvienas mūsų, eina Kristaus pramintu kryžiaus keliu. Tauta vargsta ir kenčia, bet nepraranda vilties, nes žino, kad po Didžiosios savaitės visuomet išaušta džiugus Velykų rytas.

Savo apsilankymo Lietuvoje metu Šv. Tėvas kalbėjo: "Kaip taikos ir vilties piligrimas ateinu skelbti tikėjimo į mūsų prisikėlimą... gerai žinau, jog atvykstu pas jus tokiu metu, kai Lietuvos visuomenė ieško šviesos savo garbingoje praeityje, tikėjimo kupinoje istorijoje, ir po ilgos kančios, išbandymų ir kankinystės laikotarpio stengiasi drąsiai žengti į priekį".

Velykinis džiaugsmas, išplaukęs iš mūsų gilaus tikėjimo į darbo ir kančios prasmę Kristuje bei garbingą prisikėlimą,

tepaliečia visą mūsų gyvenimą. Džiaugsmas yra lygiai užkrečiantis, kaip ir liūdesys. Jei mūsų džiaugsmas bus nuoširdus, paeinąs iš gilaus tikėjimo savo asmenine ir tautos šviesesne ateitimi, jis pats ir nuliūdime bei beviltiškume gyvenimo prasmės nematą mūsų broliai ir sesės.

Džiugaus velykinio aleliuja linkiu visiems išėivijoje ir tėvynėje.

Vys. Paulius A. Baltakis, O.F.M.

D. MICKUTĖ-MITKIENĖ

TEBUNIE PASKUTINIS

*Pavasario vaivorykščių švytėjime
Mes arėme, akėjome ir sėjome.
Kai gulė juodos vagos verčiamos,
Aruodais, rodės, jos pavėrs namus.
Aruodais gėrio, grožio ir doros,
Ir meilės, ir tiesos tos atviros.*

*Kai vasaros vidurnakčių kvėpėjime
Ilsėjos mūsų žemė, ar tikėjome,
Kad žudanti grubi ranka jau tiesias,
Ir tvanas neregėtas mus užliesias...*

*Kad mūs sodybos — liks viena nykioji
tuštuma.
Kokios nebuvo niekada pirma.
Birželio naktį baisią, lauždamas duris,
Čekistas kels iš miego ir varys
I šaltą Sibirą, vėl knygnešių keliais,
Ir jokiais turtais atsipirkt neleis...*

*Nūn po tiek metų tebeklausiam
Jėgų Tvarkytoją Vyriausią:
O Viešpatie, žmogus, kurį Tu tvėrei,
Kodėl pavirto į žiauriausią žvėrį?
Ir klausiamo dar daug ko...*

*Tačiau tos aukos,
Kuriom nuklotas žemės laukas,
(Ne vien tik mūs mažos tėvynės) —
Tebūnie, Viešpatie, jau paskutinės!*

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:635.975

ŠV. JUOZAPO ROMOS LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖS JUBILIEJUS

Lietuviškos koplyčios pašventinimas 1931 metų gruodžio 25 dieną Vila Belos lietuvių mokyklos namuose

BENDRUOMENĖS SUSTIPRĖJIMAS

Mes nesistebime didingų bažnyčių puošniu žibėjimu, kurių pastatymui buvo sunaudoti kunigaikštiški turtai; kurių išpuošimu rūpinosi augštieji Valsybių ar Bažnyčių magnatai...

Kunigas Jeronimas Valaitis, išvykdamas iš Brazilijos, pareiškė, kad šitos kolonijos lietuviai nebus pajėgūs pasistatyti savo lietuvišką bažnytelę. Realiai padėti vertinant, — atrodė — kad kitaip ir negali būti.

Bet kitaip galvojo ir jautė kun. Benediktas.

Išijungęs į lietuvių kolonijos gyvenimą, jis rado čia tokią gausią darbo dirvą, kad ir jo kaskatomis trykštanti energija turėjo išsisemti. Net iš tolimiausių provincijų, tuo metu tautiečiai vis gausiau plaukė į S. Paulo, kurių daugtūkstantinei masei, be to, dar išsklaidytai milijoniniame didmiestyje — teikti — ir apspėti — krikščioniškus patarnavimus, reikėjo milžiniškos jėgos ir ištvermės (Gaila, autoriui buvo neprieinami statistiniai duomenys, kiek tautiečių tais laikais naudojami religiniais lietuvių kunigo patarnavimais, bet reikia spėti — labai didelis nuosimtis ir daugtūkstantinės lietuvių kolonijos). Mėgindamas kurti lietuvišką parapiją Lietuvių Romos Katalikų Švento Juozapo Bendruomenės rémuose, nepamiršo ir neapleido kitų tiesioginių ir netiesioginių savo pareigų ir darbų, kuriuos visus čia ir

nesuminėsiu. Tėpažymėtina tik, kad jau pirmaisiais po atvykimo metais, suorganizavo ir subūrė lietuvius dalyvauti iškilmingoje Dievo Kūno procesijoje su lietuviškomis giesmėmis. Šios šventės lotynų kraštų miestuose dar ir dabar labai iškilmingai apvaikščiojamos.

Tai buvo pirmasis organizuotas viešas lietuvių tikinčiųjų dalyvavimas Dievo Kūno šventės iškilmėse Pietinėje Amerikoje.

Jis ir čia nepamiršo ir neapleido lietuviškų vilų vaikučių. Visose lietuvių mokyklose rūpestingai dėstė tikybos pamokas gimtąja kalba ir jau 1931 metais birželio 28 dieną surengė jaudinančiai išpūdingą lietuviukų Pirmosios Šv. Komunijos Šventę, kurioje dalyvavo 240 vaikučių. Šitokios šventės, kurioms tikinčiųjų lietuvių vaikučiai prie Pirmosios Šv. Komunijos buvo priruošiami paties kunigo kapeliono tik lietuviškai, nebenutrūko iki pat jo išvykimo iš Brazilijos. Ta nepaprastai graži katalikiškai lietuviška tradicija, vėliau panaikinta kunigo Benedikto įpėdinių, kurie kita kuo rūpindamiesi sako "neturėje laiko" išėjusių jaunimui įkvėpti Pirmąsias Tikėjimo Tiesas gimtojoje tėvų kalboje. Ir lietuviška Pirmoji Šv. Komunija buvo vėl atgavinta tik 1955 metais, uolaus pasišventėlio kunigo Juozo Šeškevičiaus. O iki jo atvykimo tuo niekas nesirūpino, nors São Paulyje ir apylinkėse nuolatos gyveno per 10 lietuvių kunigų, kurių vieni pavyzdingai darbavosi braziliskose parapijo-

se, kiti užsidarė už storių vienuolynų mūrų, dar kiti tiesiog gaišino laiką visuomeniniuose tuščiažodžiavimuose, uoliai rūpinosi mamonos neužmiršimu, garbės titulų nusipelnymu, bet — pasekti kunigo Benedikto paliktąja gražia lietuviška tradicija — laikė per daug sunkiu, per daug laiko atimančiu ir nereikalingu darbu. Nes juk parapijos mokyklose brazilška katekizacija rūpinosi seselės vienuolės, o Dievas — visaip supranta. Gal, pagaliau, jie ir teisūs (bet ir tuo klausimu teks atskirai išsirtarti kitos paskirties spaudai ruošiamoje knygoje).

Kunigas Benediktas be poilsio, be atsi kvėpimo apaštalaudamas šitoje kolonijoje — né truputį nesuabejojo, kad jis ir tik jis esąs skirtas pastatyti Brazilijos lietuvių kolonijai lietuviškus Dievo Namus, Kiek vargo teks patirti, kiek energijos iš-eikvoti, purvo bristi, prakaito lieti... Bet — giliai jausdamas Apvaizdos valią — nesusvyravo šito užsimojimo vykdyme. Ypatingai kapelioną džiugino ir stiprino ta aplinkybė, kad didelė dauguma kolonijos lietuvių entuziastingai pritarė jo sumanymams ir vieningai būrėsi aplinkui tautųjį sielų ganytoją. Didžiausiu jo kilnaus darbo moraliniu ramsčiu ir talkininku buvo Lietuvių R. K. Bendruomenė.

1931 metų pabaigoje, kad nereikėtų lietuviams būti svetimųjų įnamiais, tautiečiams nuolatos prašant, kunigas Benediktas Vila Belos lietuvių mokykloje įsteigė koplyčią, kurioje pirmutinės pa-

RAŠO IŠ RIO

Mielas Kunige Petrai Rukšy

Siunčiu Jums 10.000,00 kruzeirų čekį už "Mūsų Lietuvos" prenumeratą. Nežinau už kurį laiką nei ant kiek laiko.

Truputį žinių iš Rijo de Žaneiro. ABAL – Associação Brasileira dos Amigos da Lituânia vasario 20 dieną paminėjo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 76 metų paminėjimą.

Paminėjimas įvyko Santa Anna bažnyčioje su iškilmingomis mišiomis, kurias atnašavo vietinis labai malonus klebonas. Susirinko būrelis lietuvių ir jų draugų. Po mišių klebonijos salėje buvo kuklios vaisės.

Lietuvių kolonija Rijo de Žaneire labai sumažėjo, bet vistiek galėjo būti daugiau žmonių. Yra tautiečių, kurie jau nejučia pareigos bent vieną kartą per metus savo tėvyne ar tėvų žeme. Labai gaila.

Vladas Vyčas
ABAL – pirmininkas

Mūsų adresas:

Rua Torres Homem, nr. 95 apt.401
Vila Isabel
20.551-070 RIO DE JANEIRO, RJ.
Tel. (021) 228.6240

ELEIČIŲ NA ABAL

Realizavo-se no dia 04 de dezembro de 1993, de acordo com o Estatuto da ABAL, uma Assembléia Ordinária, na qual foi realizada a eleição da nova Diretoria.

Alguns sócios pediram exoneração do cargo no Conselho Consultivo e outros foram substituídos por permanente ausência. Com apenas uma chapa concorrendo, a Diretoria ficou assim organizada:

Presidente – Vladas Vyčas
Vice-presidente – Edmundas Dubauskas
1a. Secretária – Dalva Vyčas
2º Secretário – Henrique V. Nunes
RP interior – Bronislava Vyčas
RP exterior – Aušra Ona Telksnys
Tesoureiro – Jorge Langobardi

Conselho Consultivo

Adelé V. Langobardi
Alda M. Jurelevičius
Antanas Gaulia (Presidente do Conselho)
Bronius Jurelevičius
Carlos Eduardo M. Cardoso
Elza C. Zaidys
Roberto Gaulia
Stasys Vyčas
Vera Lucia Gaulia
Vladas Virgens Vyčas

Conselho Fiscal

Marija R. Vyčas Auip
Mario Almeida Ferreira
Walter Luiz M. Souza

NOTA:

Estamos regozijados com a aquiescência em nosso quadro social da Srta. Elizabeth M. Jurelevičius – filha do casal Bronius e Alda Jurelevičius – que é publicitária e se propôs a nos auxiliar na editoração eletrônica de nosso Informativo, assim como na execução de novas idéias. A nova sócia tem dotes artísticos acentuados na música e em outras aptidões ligadas à arte.

Que seja muito bem-vinda e que sua juventude, boa vontade e inteligênvia, possa contribuir para o crescimento da ABAL, na realização de nossos objetivos culturais, que buscam a integração de todos e divulgação dos costumes da Lituânia.

Dalva Vyčas

ŠV. JUOZAPO L.R.K. BENDRUOMENĖ

pamaldos buvo atlaikytos 1931 m. gruodžio 25 dieną – nors laikinoje, bet jau nuosavoje pastogėje, – ir jos buvo tęsimos iki savo lietuviškos bažnyčios pastatymo. Dabar nors paskubomis suorganizavęs lietuvišką koplytėlę, kurioje sekmadeniais buvo laikomos pamaldos aplinkinių vilų lietuviams, – ryžosi kreiptis į Lietuvos ir Šiaurinės Amerikos tikinčiuosius, prašant paramos pirmiesiems lietuviškiems Dievo Namams Pietinėje Amerikoje. Tą kreipimąsi jis buvo ma-

nes atlikti korespondenciniu būdu – laiškais. Tik giliau apgalvojęs – suprato, kad jeigu galima ko nors tikėtis, – geriau asmeniškų lankymu – tiesioginiu aukų kolektavimu.

Taip nusprendęs, paskubomis ėmė dairytis kunigo pavaduotojo, kuris bent laikinai sutiktų eiti jo pareigas šitoje kolonijoje, nes ją palikti be lietuvių kunigo, nors ir trumpam laikui – būtų didelė dvasinė skriauda tikintiesiems lietuviams.

Laimei tuo metu Argentinoje darbuosi buvęs Lietuvos Kariuomenės kapelionas kunigas Bronius Bumša. Didelis visuomenininkas, Teologijos Akademiją baigęs Petrapilyje, Lietuvos vyriausybės apdovanotas Savanorio-Kūrėjo ir kitais ordenais. Buvęs Šeduvos gimnazijos kapelionas ir vietos bažnyčios rektorius. Šiaurinėje Amerikoje buvęs dienraščio "Draugo" ir "Laivo" redaktorius, ir, be to, puikus pamokslininkas ir sumanus organizatorius. Per dvidešimt kunigavimo metų suspėjęs įgyti didelį žmonių pažinimą – buvo tinkamiausias kunigo Benedikto pavaduotojas. Jis mielai sutiko laikinai persikelti iš Argentinos į São Paulo, todėl kunigas Benediktas skubėjo ruošti kelionę.

Jis prie Lietuvių Romos Katalikų Bendruomenės suorganizavo Švenčiausio Sakramento Broliją, kuri greitu laiku išaugo iki 200 narių. Vila Beloje 1931 m. spalio 25 dieną įkuria Lietuvių Jaunimo Sąjungą, pavadintą Brazilijos Vyčiai, kuri 1932 metų birželio 17 dieną persiregistruoja į Vila Belos Lietuvių Bažnytinį Chora. Pirmajai Šv. Komunijai jis prirengia per pustrečio šimto lietuviukų, kurie tos įspūdingos šventės metu buvo visi kunigo Benedikto pavaišinti ir apdovanoti. Tos šventės vėliau, kaip tradicija, buvo kartojamos kiekvienais metais.

Isteigęs koplyčią V. Beloje 1932 m. įvedė lietuviškas pamaldas ir kituose rajonuose. Remia lietuvišką giesmę ir dainą. Savo pinigais nupirko Vilabeliečiams fisharmoniją, o Bom Retiro chorui padėjo įsigyti pianina.

(Bus daugiau)

MŪSŲ ŽINIOS

M. K. ČIURLIONIO PARODA

Nuo kovo 1 iki 15 dienos, S. Paulo Mario de Andrade bibliotekoj, vyko mūsų garsaus menininko Mikalojaus Konstantino Čiurlionio meno reprodukcijų paroda.

Parodą suorganizavo filatelistas ANTONAS AUGUSTAITIS. Atidarymo ceremonijoj dalyvavo rašytojas Henrikas Alves Losinskas, Vera Tatarūnienė, Jenny ir Aleksandras Bumbliai, Ona Dirse Coralon, Tautinių šokių ansamblis NEMUNAS, skautai ir Šv. Juozapo Bendruomenės choras vadovaujamas Angelinos Tatarūnienės.

ANTANO AUGUSTAČIO padėkojimas atveriant suruoštą pirmąją lietuvių dailės parodą Pietų Amerikoje, São Pauloje, Bibliotekoj "Mario de Andrade", Rua da Consolação 94, 1994.03.01 d.

Minhas Senhoras,
Meus Senhores:

A oportunidade que me é dada dirigir-lhes a palavra numa ocasião tão solene como esta, é para mim motivo de emoção e ao mesmo tempo de elevada honra.

Emoção pelo fato de na qualidade de irmão comum de meus compatriotas aqui presentes. Sentir pulsar mais forte meu coração para com nossa mãe querida PATRIA LITUÂNIA, já restaurada em 11 de março de 1990. A quem esta exposição do inesquecível de M.K. Čiurlionis, com suas obras inéditas de pinturas, pretende prestar uma justa homenagem.

Embora distante geograficamente, ela está presente pela nossa fé, nossas tradições, nossos símbolos, nossa cultura, que sofreu muitos séculos entre espada e fogo... Sintetizada nesta exposição do imortal compositor e pintor, deste heróico povo, que tem tanto sofrido.

Honra por poder dirigir-lhes a palavra de agradecimentos a tantos outros menos ilustres e queridos irmãos brasileiros, que aqui e agora dão testemunho de tradicional hospitalidade dessa grande e gloriosa extremada Pátria Brasileira, Terra de Santa Cruz.

O momento é sobre tudo de gratidão às senhoras e senhores, todos representantes ilustres, dos mais diversos segmentos de Sociedade que aqui vindos ofere-

VENDE-SE

LOTE NA LITUÂNIA
OTTIMO LUGAR
Falar com Alex ou Geny
Tel.: 887-64.23

AŲA

JULIJAI KLEMERAVIČIŪTEI LUKAVIČIENEI
mirus

Brazilijos Lietuvių Sąjungos nariams Birutei ir Stasiui GERVETAUSKAMS reiškiame gilią užuojautą dėl tetos mirties ir kartu su jais liūdime.

Sąjungos - Aliança
Valdyba

FESTA LITUANA

MIKALOJAUS KONSTANTINO ČIURLIONIO tapybos reprodukcijų parodos atidarymas S. Paulo Mario de Andrade bibliotekoj. Iš kairės: Amelija Jurkonis, Vera Tatarūnienė, Eugenija Bacevičienė, Antanas Augustaitis ir Newton Zadra

cem aos olhos do mundo este espetáculo de perfeita integração aos olhos do mundo este espetáculo de perfeita integração, que tem casetizado o dia a dia de nossa vida, desde o dia em que aqui aportaram os primeiros lituanos.

Muito obrigado senhoras e senhores pela presença tão agradável e jamais esquecida e o que posso lhes dizer neste momento do fundo do meu coração, que as obras do inesquecível lituano, compositor e pintor Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, será sempre uma auro-ra, que a cada manhã será o pronúncio de mais um dia de primavera.

Agradeço pelo prestígio.

**MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATŲ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.**

PRISIKĖLĖ KRISTUS

Gaudžia trimitai, skamba varpai.
Giesmės Bažnyčiose giedamos linksmai.
Tas sunkus akmuo jau nuriedėjo.
Jis – Viešpats Kristus, mirtį nugalejo.

Kilo i Dangu, tartum sskalas šviesus!
Sužeistom rankom laimimo visus.
Atleido priešus savo žiaurius
Už tas kančias ir tuos skausmus.

Gauskite trimitai skambėkite varpai
Pranešdami: linksmybe Pasauliui didžiai.
Atgimė viltis mūsų žmonių visu
Giedokime aleluja – jam Viešpačiui linksmai.

Prisikėlė Kristus Viešpats mūsų.
Atidavė mums gyvenimą Dangaus džiaugsmus.
Atgavo žmones, nuo tos nuodėmės baugios.
Dėkui tau mūsų Dieve, dėkui už mus visus.

Vytautas Skripka

DELICIAS MIL

LAIMA ADAMAVIČIUS IR LUCIA SPRINDYS

GAMINA (VAIRIŲ RŪŠIŲ MAKARONUS, SILKUTES, SALMONA,
KRIENUS IR KITUS SKANUMYNUS
TORTUS, PYRAGUS, SAUSAINIUS, LEDUS IR VELYKŲ MARGUČIUS

LAUKIAME JŪSŲ, APSILANKYMO
RUA MONS. PIO RAGAŽINSKAS, 17 – VILA ZELINA

MŪSŲ ŽINIOS

KUN. PETRAS URBAITIS VĖL
SANPAULYJE

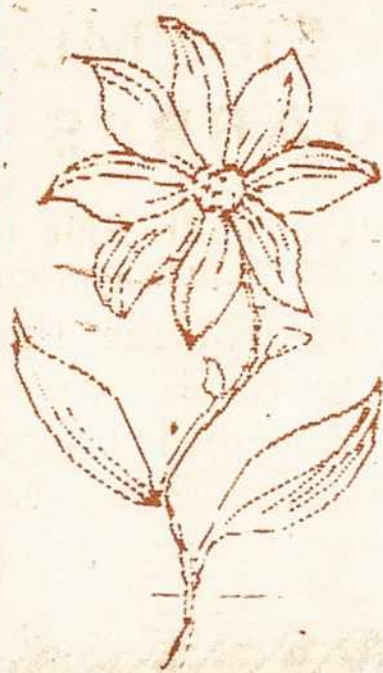
Praeitą trečiadienį, kun. Petras Rukšys su sesute Veronika nuvyko į Pindamonhan gabą aplankyti kun. Petro Urbaičio. Jo ten nerado, nes tą patį rytą jis buvo atvežtas į saleziečių centrą, Coração de Jesus čia sostinėje. Kun. Urbaičio sveikata pablogėjo ir ten nebuvo sąlygų jo geresniam prižiūrėjimui. Čia saleziečių centre yra atitinkamas personalas vyresnio amžiaus ligonių priežiūrai. Dėl lankymo kalbėtis su kun. P. Rukšiu. Tel.: 63-5975.

LIETUVIŲ SKAUTŲ ATGIMIMAS

Jau daug metų, kai mes pasigedome mūsų skautų dalyvavimo mūsų šventėse ir parengimuose. Paskutiniu laiku, pastebėjome, kad skautai dalyvauja visose šventėse ir parengimuose. Tai galima paaiškinti, kad skautai turi naujus vadovus, kurie daugiau kreipia dėmesio į lietuviškus reikalus ir į skautų principus: DIEVUI, ARTIMUI ir TĖVYNEI.

NADIA TRINKŪNAITĖ DZIGAN

SVEIKINAME

STASE VALUTIENE

gimtadienio proga (balandžio 24 d.)

Laimingai pasiekusią dar vieno gražaus gimtadienio mielą Stasę širdingai sveikiname, linkime geros sveikatos, geros nuotikos ir gausios Dievo palaimos.

Vyras Juozas

Sesuo Geny

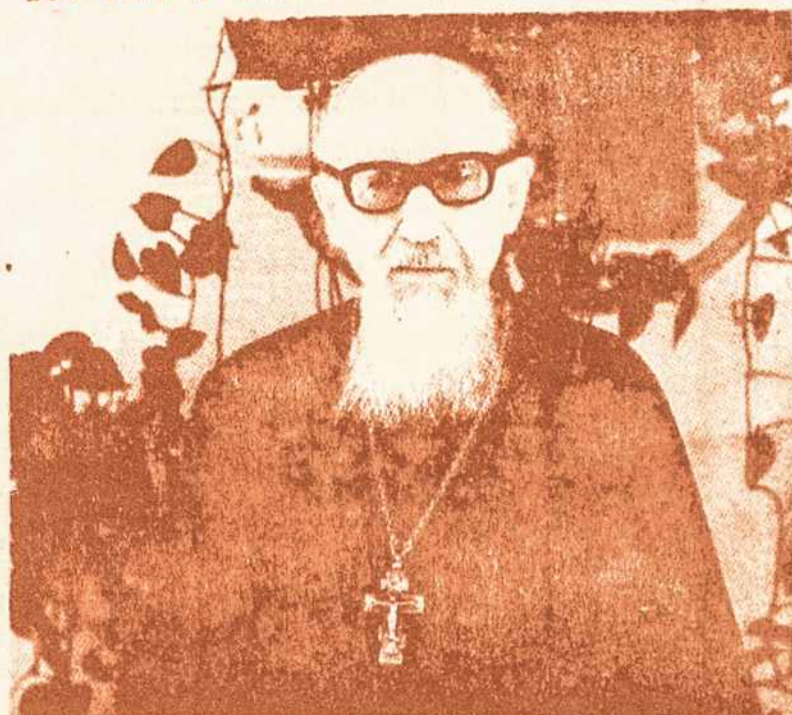
Mūsų skautams dabar vadovauja NADIJA TRINKŪNAITĖ DZIGAN. Ji turi daug entuziazmo ir geros valios. Dėl to mes matome jos darbo vaisius. Lietuvių kilmės šeimos atveža savo vaikus iš tolimų S. Paulo užmiesčių, kad galėtų įsijungti į lietuvišką skautų veiklą. Nadijai yra tikrai didelis darbas ir mes linkime, kad ji įstengs tą darbą gerai atlikti.

Kovo 27 dieną sueina metai, kaip Romoj mirė daugelį metų čia gyvenęs ir mūsų tėvas VINCENTAS PUPINIS. Mirties metinių mišios bus per Velykų sekmadienio mišias.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Danutė Silickas JONES	Cr. 5.000,00
Gražvydas BAČELIS	Cr. 8.000,00
Albina MECELIS	Cr. 5.000,00
Helena Danilevičius VENTURA	Cr. 5.000,00
Romualdas KLIMAVIČIUS	5.000,00
Elena Gaigalas VAVREL	Cr. 2.000,00
Gene PALAUSKAS	Cr. 3.000,00
Eduardo PAŽĖRA	Cr. 2.000,00
Stanislava ENSEL	Cr. 2.000,00
Leonas MEŠKAUSKAS	Cr. 10.000,00
Silvana de MESQUITA	Cr. 10.000,00
Ona Serbentaitė OPSENDORF	Cr. 3.000,00
Vladas VYČAS	Cr. 10.000,00
Sonia MIŠKINIS	Cr. 10.000,00
Elena BUITVYDAS	Cr. 5.000,00
Jonas BRATKAUSKAS	Cr. 5.000,00
Ona ŽVIRONAS	Cr. 4.000,00
Aušra ŠIMKEVIČIUS	Cr. 4.000,00
Vladas VYČAS	Cr. 4.000,00
Ona GORSKIENĖ	Cr. 4.000,00

MIRTIES METINĖS

P. VINCENTAS PUPINIS S.J.
1920 1993

ŠV. JUOZAPO PARAPIJOS

KERMOMOŠIUS

BALANDŽIO 9-10, 16-17, 23-24 DIENA

BUS LIETUVIŠKŲ IR KITŲ TAUTŲ VALGIŲ IR
BAZARAS. — VISI KVIČIAMŲ DALYVAUTI

VILA ZELINA

MŪSŲ ŽINIOS

VELYKINIO LAIKOTARPIO
PAMALDU TVARKARAŠTIS

VERBŲ SEKMADIENIS

– 8:30 val. prasideda procesija iš Sesi-
lių kolegijos į bažnyčią. Po to Mišios

– 15:00 val. KRYŽIAUS KELIAI
BAŽNYČIOJE lietuviškai.

DID. ANTRADIENIS. kovo 29 d.

– 16:00 val. ATGAILOS LITURGIJA
ir išpažintys iki 18:00 val.

Nuo 20:00 val. bus toliau klausomos
išpažintys.

DID. KETVIRTADIENIS

– 19:00 val. PASKUTINĖS VAKA-
RIENĖS. PAMALDOS(lietuviškai).

DID. PENKTADIENIS

– 15:00 val. ŠV. KRYŽIAUS PAGAR-
BINIMO APEIGOS.

DID ŠEŠTADIENIS

– 19:00 val. DIDŽIOJO ŠEŠTADIENIO
APEIGOS IR MIŠIOS

VELYKŲ SEKMADIENIS

– 6:00 val. PRISIKĖLIMO PROCESIJA
IR MIŠIOS.

11 val. NEBUS MIŠIŲ.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ

Praeitą sekmadienį, šv. Juozapo para-
pija puošėsi savo metinei šventei. Iš tie-
sų, šventė buvo šeštadienį ir buvo iškil-
mingos mišios, kurias laikė S. Paulo kar-
dinolas Dom Paulo Evaristo Arns. Lie-
tuviai oficialiai nedalyvavo nei su véliavom
nei kitaip. Tačiau nei kardinolas,
nei laikinas klebonas nepasakė nei vieno
žodžio apie kun. Sugintą ar bažnyčios
statymo pradžią prieš 60 metų. Kieno
kaltė? Aš manau, kad mūsų pačių, kad
mes nesireiškiame kaip ypatingas viene-
tas šios parapijos gyvenime. Ta pati apa-
tija pasirodė ir sekančią dieną. Lietuvoj
per parapijos atlaidus privažiavo davo ku-
nigų iš visų parapijų, o tikinčiųjų net iš
tolimų vietovių. Tai iš tikrųjų būdavo at-
laidai. Mes galime pateisinti mūsų para-
piečių mažą susipratimą, nes jų daugu-
mas nematė tų parapijų švenčių. Taigi
nešti véliavas, tik dvi savaites po buvu-
sios šventės, jau buvo per sunku. Tačiau,
mes čia turime ir žmonių, kurie dar ge-
rai atsimena Lietuvos parapišes šventes
ir atlaidus, tai bent jie galėjo turėti en-
tuziazmo, pakelti nuotaiką ir duoti di-
desnį šventišką nusiteikimą.

Be véliavų ir standartų mes atšventėm
mūsų parapijos globėjo ir jos vardo nešė-
jo šventę. Yra pagirtinas mūsų skautų da-
lyvavimas šioje šventėje. Kitos organiza-
cijos: Maldos Apaštalavimas, Vyrų Broli-
ja, Moterų Draugija, atrodo, kad jau ne-
beegzistuoja.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

SEVERA PUTVINSKIENĖ IR ALBERTAS ADULIS
SU ŠEIMOM

mykimos mamos MARCELĖS ADULIENĖS trečiųjų mirties metinių
proga (balandžio 10 d.)

Širdingai dėkojame mieliems mūsų spaudos rėmėjams už auką ML-vai.
Kartu su šeima liūdime dėl a.a. Marcelės mirties ir pagarbiai ją prisime-
name.

Redakcija ir Administracija

Šv. Mišios buvo pradėtos su mirusiųjų
šv. Juozapo bendruomenės narių daliniu
skaitymu. Buvo paminėti ir tos bendruo-
menės priešai, kurie norėjo šią bendruo-
menę sugriauti. Tačiau, kad jau mirę, tai
ir už juos galima pasimelsti..

Per mišias kun. Petras Rukšys daug
nekalbėjo apie šv. Juozapą, kiek apie ki-
tą asmenį, kuris turėjo tiek daug tikėjimo,
kaip šv. Juozapas, kad turėjo tokį
kvailą sumanymą pastatyti Bažnyčią vie-
toj, kur dar niekas negyveno. Tai buvo
kun. BENEDIKTAS SUGINTAS, kuris
buvo pilnas tikėjimo ir pasitikėjimo, o
taip pat didelės pasiaukojimo dvasios.
Taigi mes prisiminėme kun. Benediktą
Sugintą, kuris šią bažnyčią pastatė.

Kai kurie, iš toli atvykę maldininkai,
sakėsi, esą susijaudinę su atlaikytom mi-
šiom. Iš tiesų, mes turime kuom jaudin-
tis, nes toks didelis darbas kaip bažny-
čios pastatymas, yra tikrai stebūklingas
darbas. Kun. Sugintui neužteko pagamin-
ti varinę lentelę, bet reikėjo pastatyti
paminklą. Tačiau, jei mes jam nepasta-
tėm jokio paminklo, tai jis pats pasista-
tė sau nenugriaunamą paminklą ŠV.
JUOZAPO PARAPIJOS BAŽNYČIA.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖS PIETŪS

Po šv. Juozapo šventės atlaidų – mi-
šių, buvo iškilmingi šventės pietūs. Pie-
tų pakvietimų kaina buvo tokia maža,
kad būtų galima duoti žmonėms tik po
sumuštinį ir bonkute vandenių. Tačiau,
mūsų šeiminkės, kurios moka daryti
stebūklus, už tą menką kainą, istengė
paruošti gerus pietus. Mes dabar norėjo-
me padaryti šv. Juozapo bendruomenės
šventę, tai mums nerūpėjo didelis pel-
nas. Mes norėjome suburti šv. Juozapo
bendruomenės narius, kad galėtume
vėl atnaujinti šios bendruomenės narius,
kad galėtume vėl atnaujinti šios bendruo-
menės veiklą. Aišku, kad per pietus, ne-
buvo galima daryti kokių susirinkimų.
Tai atidėta vélesniam laikui.

Pietūs gražiai praėjo ir visi buvo pa-

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA:
išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu
ir pasiųsti laiške paprastu paštu.**

tenkinti. Pietų ruošą rūpinosi Angelika
Trūbienė ir jai talkininkavo Angelina
Tatarūnienė, Ona Coralon, Vanda Krumz-
lienė, Veronika Seibutienė iš Kanados,
Irenė Šinkūnienė, Vilma Žvingelaitė ir
Neidy. Stalus parengė Vytautas Tumas,
Vytautas Bacevičius, Feliksas Andriu-
šaitis ir skautukai Klaudijus, Paulius ir
Tomas. Gėrimus pardavinėjo ir padavi-
nėjo Klaudijus, Paulius ir Tomas, o tuš-
čius butelius surinkti jiems padėjo An-
drius ir Eduardas Zizukai.

Šventės gražiai praeina, kai visi prie
jų prisideda su darbu ir padrasinimu.
Širdingai dėkojame šv. Juozapo bendruo-
menės vardu šeiminkėm už pietų pa-
ruošimą, jaunimui už pagalbą, vyrams
už talką ir dar Lucijai ir Pijui Butrimavi-
čiams, kurie po pietų dar ilgas valandas
dirbo kol sutvarkė sales ir sunėšė indus.

BALANDŽIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia
gimtadienį ši mėnesį ir linkime daug
sekmės.

- 03 – Antanas Stonis
- 04 – Elizabeth Bumblis Pinto Jr.
- 06 – Andrey Jakatanvisky
- 09 – Maria Kleiza Misevičius
- 11 – Janina Postatni
- 13 – Arlete Dilys Silickas
- 13 – Maria Tereza C. Pakalniškis
- 14 – Alberto Buono
- 14 – Monica J. Stasiulionis
- 14 – Wanda Julia Krumzlys
- 15 – Alda Greičius Chorociejus
- 16 – Algirdas Butkevičius
- 19 – Juan Alejandro Dielinikaitis
- 20 – Alexandre Bumblis
- 20 – Irena Saldys Bendžius
- 21 – Alessandro Julio Žvingila

AULAS DE LITUANO

Planuojama pirmadienį po Velykų
vėl pradėti lietuvių kalbos pamokas V.
–Zelinoj, Jaunimo Namuose. Dėl informa-
cijų kreiptis pas kun. Petruką į šv. Juo-
zapo parapijos kleboniją. Tel. 63-5975.

**LIETUVISKOS SPAUDOS REMEJAI
– YRA SAVO TAUTOS GYNEJAI –**